

Sygn. akt VII Ka 622/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 września 2013 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: SSO Karol Radaszkiewicz

Sędziowie: SO Dorota Lutostańska

SO Leszek Wojgienica (spr.)

Protokolant: st. sekr. sąd. Jolanta Jankowska

przy udziale Prokuratora Prok. Okręgowej Janusza Płońskiego

po rozpoznaniu w dniu 12 września 2013 roku

sprawy M. K., oskarżonego z art. 286 § 1 kk i in., na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora od wyroku Sądu Rejonowego w Bartoszycach z dnia 23 kwietnia 2013 roku, w sprawie II K 9/13

Zaskarżony wyrok uchyla i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Bartoszycach.

VII Ka 622/13

UZASADNIENIE

M. K. został oskarżony o to, że:

I. w dniu 27 czerwca 2011 roku w S., gmina G., powiat (...), woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pośrednictwem łącza internetowego, doprowadził P. S.do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 15 złotych za pomocą wprowadzenia w błąd w ten sposób, że wystawił do sprzedaży na portalu internetowym (...) wyświetlacz do telefonu komórkowego S.którego w rzeczywistości nie posiadał i nie miał zamiaru sprzedać, a następnie po uzgodnieniu z P. S.warunków transakcji otrzymał wymienioną kwotę na własny rachunek bankowy o nr (...), po czym nie dostarczył kupującemu przedmiotu aukcji, **tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.;**

II. w dniu 19 sierpnia 2011 roku w S., gmina G., powiat (...), woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pośrednictwem łącza internetowego, doprowadził M. D.do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 300 złotych za pomocą wprowadzenia w błąd w ten sposób, że na portalu internetowym (...)oferował do sprzedaży za wymienioną kwotę system operacyjny W.(...), którego w rzeczywistości nie posiadał i nie miał zamiaru sprzedać, a następnie -poza portalem (...) uzgodnił z kupującym M. D.warunki transakcji i otrzymał wskazaną kwotę na własny rachunek bankowy o nr (...), po czym nie dostarczył kupującej przedmiotu transakcji, **tj. o czyn z art. 286§1 k.k.;**

III. w dniu 31 sierpnia 2011 roku w S., gmina G., powiat (...), woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pośrednictwem łącza internetowego, doprowadził S. C.do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 300 złotych za pomocą wprowadzenia w błąd w ten sposób, że wystawił do sprzedaży w serwisie aukcyjnym (...)na aukcji nr (...)system operacyjny W. (...)(...), którego w rzeczywistości nie posiadał i nie miał zamiaru sprzedać, a następnie po uzgodnieniu ze S. C.warunków transakcji otrzymał wymienioną kwotę na własny rachunek bankowy o nr (...), po czym nie dostarczył kupującemu przedmiotu aukcji, **tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.;**

IV. w dniu 22 października 2011 roku w S., gmina G., powiat (...), woj. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pośrednictwem łącza internetowego, usiłował doprowadzić K. W. (1) do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 400 złotych, za pomocą wprowadzenia w błąd w ten sposób, że używając specjalistycznego oprogramowania na portalu aukcyjnym (...) przejął konto należące do R. K., po czym podszawając się za wymienionego utworzył aukcję o nr (...) na której oferował do sprzedania system operacyjny W. (...) (...) (...), którego w rzeczywistości nie posiadał i nie miał zamiaru sprzedać, który wylicytował K. W. (1), lecz zamierzonego skutku nie osiągnął z uwagi na to, że pokrzywdzony zorientował się do oszukańczego zamiaru i w konsekwencji nie zapłacił pieniędzy za wylicytowany towar, tj. o czyn z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k.;

V. w dniu 23 października 2011 roku w S., gmina G., powiat (...), woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pośrednictwem łącza internetowego, doprowadził B. P. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 400 złotych za pomocą wprowadzenia w błąd w ten sposób, że używając specjalistycznego oprogramowania na portalu aukcyjnym (...) przejął konto należące do R. K., po czym podszawając się za wymienionego utworzył aukcję o nr (...) na której oferował do sprzedania system operacyjny W. (...) (...) (...), którego w rzeczywistości nie posiadał i nie miał zamiaru sprzedać, a system ten został zakupiony przez B. P. za kwotę 400 zł., który wskazaną kwotę przełał na jego rachunek bankowy, tj. o czyn z art. 286§1 k.k.;

VI. w dniu 07 listopada 2011 roku w S., gmina G., powiat (...), woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pośrednictwem łącza internetowego, doprowadził A. K. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 800 złotych za pomocą wprowadzenia w błąd w ten sposób, że na portalu internetowym (...) na aukcji o nr (...) oferował do sprzedaży za wymienioną kwotę telefon komórkowy S. (...), którego w rzeczywistości nie posiadał i nie miał zamiaru sprzedać, a następnie -poza portalem (...) uzgodnił z kupującym A. K. warunki transakcji i otrzymał wskazaną kwotę na własny rachunek bankowy o nr (...), po czym nie dostarczył kupującej przedmiotu transakcji, tj. o czyn z art. 286§1 k.k.;

VII. w dniu 25 listopada 2011 roku w S., gmina G., powiat (...), woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pośrednictwem łącza internetowego, doprowadził P. M. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 970 złotych za pomocą wprowadzenia w błąd w ten sposób, że wystawił do sprzedaży w serwisie aukcyjnym (...) na aukcji nr (...) telefon komórkowy S. którego w rzeczywistości nie posiadał i nie miał zamiaru sprzedać, a następnie po uzgodnieniu z P. M. warunków transakcji otrzymał wymienioną kwotę na własny rachunek bankowy o nr (...), po czym nie dostarczył kupującej przedmiotu aukcji, tj. o czyn z art. 286§1 k.k.;

VIII. w styczniu 2012 roku w S., gmina G., powiat (...), woj. (...), działając w warunkach czynu ciągłego, za pośrednictwem łącza internetowego, bez uprawnienia, uzyskał dostęp do informacji dla niego nieprzeznaczonych, znajdujących się na profilu D.J.- noszącej wcześniej nazwisko K.- na portalu internetowym (...), na jej koncie na portalu aukcyjnym (...) oraz na jej e-mailowej skrzynce pocztowej o adresie (...) w postaci imienia i nazwiska wymienionej, jej daty i miejsca urodzenia, miejsca zamieszkania, treści znajdujących się tam wiadomości e-mail, adresów e-mail innych osób, fotografii i innych, a także zmienił zapis istotnych znajdujących się tam informacji w postaci zmiany hasła do wskazanej skrzynki pocztowej oraz dodał drugi adres e-mail na (...) i na portalu (...) zmienił adres e-mail z „(...) na (...) (...)” oraz dodał własny rachunek bankowy o numerze (...) w ten sposób, że za pomocą specjalistycznego oprogramowania złamał hasło i login do wymienionych kont internetowych, co umożliwiło mu zalogowanie się na nich i zapoznanie się ze znajdującymi się tam informacjami, j. o czyn z art. 267§1 k.k. w zw. z art. 268§1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. i w zw. z art. 12 k.k.;

IX. w dniu 15 stycznia 2012 roku w S., gmina G., powiat (...), woj. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pośrednictwem łącza internetowego, doprowadził K. W. (2) do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 5,76 złotych, za pomocą wprowadzenia w błąd w ten sposób, że używając specjalistycznego oprogramowania na portalu aukcyjnym (...) przejął konto należące do D.J.- noszącej wcześniej nazwisko K.- po czym podszawając się za wymienioną utworzył aukcję o nr (...) na której oferował do sprzedania telefon komórkowy S. którego w rzeczywistości

nie posiadał i nie miał zamiaru sprzedać, a telefon ten został zakupiony przez K. W. (2) za kwotę 5,76 zł., który wskazaną kwotę przelał na jego rachunek bankowy, tj. o czyn z art. 286§1 k.k.;

X. w dniu 15 stycznia 2012 roku w S., gmina G., powiat (...), woj. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pośrednictwem łącza internetowego, usiłował doprowadzić A. R. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 1450 złotych, za pomocą wprowadzenia w błąd w ten sposób, że używając specjalistycznego oprogramowania na portalu aukcyjnym (...) przejął konto należące do D.J.- noszącej wcześniej nazwisko K.- po czym podszywając się za wymienioną utworzył aukcję o nr (...) na której oferował do sprzedania telefon komórkowy S., którego w rzeczywistości nie posiadał i nie miał zamiaru sprzedać, który wylicytował A. R., lecz zamierzonego skutku nie osiągnął 5/uwagi na to, że D.J. powiadomiła wymienionego, że jej konto na portalu (...) zostało bezprawnie przejęte i może być wykorzystywane do oszustwa, tj. o czyn z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k.;

XI. w dniu 15 stycznia 2012 roku w S., gmina G., powiat (...), woj. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pośrednictwem łącza internetowego, usiłował doprowadzić M. W. (1) do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 100 złotych, za pomocą wprowadzenia w błąd w ten sposób, że używając specjalistycznego oprogramowania na portalu aukcyjnym (...) przejął konto należące do D.J.- noszącej wcześniej nazwisko K.- po czym podszywając się za wymienioną utworzył aukcję o nr (...) na której oferował do sprzedania telefon komórkowy S., którego w rzeczywistości nie posiadał i nie miał zamiaru sprzedać, który wylicytował M. W. (1), lecz zamierzonego skutku nie osiągnął z uwagi na to, że D.J. powiadomiła wymienionego, że jej konto na portalu (...) zostało bezprawnie przejęte i może być wykorzystywane do oszustwa, **tj. o czyn z art. 13§ 1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k.;**

XII. w dniu 06 lutego 2012 roku w S., gmina G., powiat (...), woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pośrednictwem łącza internetowego, doprowadził Ł. F. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 529 złotych za pomocą wprowadzenia w błąd w ten sposób, że wystawił do sprzedaży w serwisie aukcyjnym (...) na aukcji nr (...) notebooka M. (...) (...), którego w rzeczywistości nie posiadał i nie miał zamiaru sprzedać, a następnie po uzgodnieniu z Ł. F. warunków transakcji otrzymał wymienioną kwotę na własny rachunek bankowy o nr (...), po czym nie dostarczył kupującemu przedmiotu aukcji, tj. o czyn z art. 286§1 k.k.;

XIII. w dniu 6 kwietnia 2012 roku w S., gmina G., powiat (...), woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pośrednictwem łącza internetowego, doprowadził K. R. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 400 złotych za pomocą wprowadzenia w błąd w ten sposób, że wystawił do sprzedaży w serwisie aukcyjnym (...) telefon komórkowy S.(1), którego w rzeczywistości nie posiadał i nie miał zamiaru sprzedać, a następnie po uzgodnieniu z K. R. warunków transakcji otrzymał wymienioną kwotę na własny rachunek bankowy o nr (...), po czym nie dostarczył kupującemu przedmiotu aukcji, tj. o czyn z art. 286§1 k.k.;

XIV. w dniu 12 kwietnia 2012 roku w S., gmina G., powiat (...), woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pośrednictwem łącza internetowego, doprowadził K. Z. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 250 złotych za pomocą wprowadzenia w błąd w ten sposób, że wystawił do sprzedaży w serwisie aukcyjnym (...) na aukcji (...) telefon komórkowy S. (...), którego w rzeczywistości nie posiadał i nie miał zamiaru sprzedać, a następnie po uzgodnieniu z K. Z. warunków transakcji otrzymał wymienioną kwotę na własny rachunek bankowy o nr (...), po czym nie dostarczył kupującej przedmiotu aukcji, tj. o czyn z art. 286§1 k.k.;

XV. w dniu 21 kwietnia 2012 roku w S., gmina G., powiat (...), woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pośrednictwem łącza internetowego, doprowadził M. W. (2) do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 800 złotych za pomocą wprowadzenia w błąd w ten sposób, że wystawił do sprzedaży w serwisie aukcyjnym (...) na aukcji nr (...) telefon komórkowy I.(...), którego w rzeczywistości nie posiadał i nie miał zamiaru sprzedać, a następnie po uzgodnieniu z M. W. (2) warunków transakcji otrzymał wymienioną kwotę na własny rachunek bankowy o nr (...) ^K)3, po czym nie dostarczył kupującej przedmiotu aukcji, tj. o czyn z art. 286§1 k.k.,

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Bartoszycach z dnia 23 kwietnia 2013 roku, w sprawie II K 9/13:

I. oskarżony M. K. został uznany za winnego zarzucanych mu czynów i skazany:

- za czyn z punkt I z mocy art. 286§1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
- za czyn z punkt II z mocy art. 286§1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
- za czyn z punkt III z mocy art. 286§1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
- za czyn z punkt IV z mocy art. 13§ 1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k., opierając wymiar kary o art. 14§ 1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k., na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
- za czyn z punkt V z mocy art. 286§1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
- za czyn z punkt VI z mocy art. 286§1 k.k. na karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności,
- za czyn z punkt VII z mocy art. 286§1 k.k. na karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności,
- za czyn z punkt VIII z mocy art. 267§ 1 k.k. w zb. z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. i w zw. z art. 12 k.k., opierając wymiar kary o art. 286§1 k.k. w zw. z art. 11 §3 k.k., na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
- za czyn z punkt IX z mocy art. 286§1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
- za czyn z punkt X z mocy art. 13§ 1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k., opierając wymiar kary o art. 14§ 1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k., na karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 33 § 2 kk na karę 100 (sto) stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych,
- za czyn z punkt XI z mocy art. 13§ 1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k., opierając wymiar kary o art. 14§ 1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k., na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
- za czyn z punkt XII z mocy art. 286§1 k.k. na karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności,
- za czyn z punkt XIII z mocy art. 286§1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
- za czyn z punkt XIV z mocy art. 286§1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
- za czyn z punkt XV z mocy art. 286§1 k.k. na karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86§1 k.k. w miejsce orzeczonych w pkt I wyroku kar jednostkowych pozbawienia wolności wymierzono oskarżonemu karę łączną 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 69§1 i 2 k.k., art. 70§2 k.k. i art. 73§2 k.k. wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby 4 (czterech) lat oddając oskarżonego w tym czasie pod dozór kuratora;

IV. na podstawie art. 46§1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego środki karne w postaci obowiązku naprawienia wyrządzonej szkody na rzecz pokrzywdzonych:

- P. S. kwotę 15 (piętnaście) złotych,
- M. D. kwotę 300 (trzysta) złotych,
- S. C. kwotę 300 (trzysta) złotych,
- B. P. kwotę 400 (czteryście) złotych,
- A. K. kwotę 800 (osiemset) złotych,

- P. M. kwotę 970 (dziewięćset siedemdziesiąt) złotych,
- K. W. (2) kwotę 5,76 (pięć, 75/100) złotych,
- Ł. F. kwotę 529 (pięćset dwadzieścia dziewięć) złotych,
- K. R. kwotę 400 (czteryście) złotych,
- K. Z. kwotę 250 (dwieście pięćdziesiąt) złotych,
- M. W. (2) kwotę 800 (osiemset) złotych;

V. na podstawie art. 44§2 k.k. orzeczono przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych zapisanych pod pozycją 1/13 księgi przechowywanych przedmiotów właściwego Sądu;

VI. na podstawie art. 62 4 § 1 kpk zwolniono oskarżonego w całości od kosztów sądowych.

Apelację od wyroku wniósł prokurator, który zaskarżył go w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze na korzyść oskarżonego, zarzucając obrazę prawa materialnego, tj. art. 91 § 1 k.k. poprzez jego niezasadne niezastosowanie do stanowiących ciąg przestępstw czynów określonych w akcie oskarżenia w punktach 1-7 i 9-15, które prawidłowo należało zakwalifikować z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 91 § 1 k.k.

Podnosząc powyższy zarzut skarżący sformułował wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Apelacja zasługiwała na uwzględnienie i to w zakresie wniosku o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji. Uwzględnienie postulatu apelacji o wydanie rozstrzygnięcia o charakterze kasatoryjnym wynika ze specyfiki konsensualności wyroku wydanego na podstawie art. 387 kpk. Na etapie postępowania odwoławczego nie było bowiem możliwości, bez złamania konstytucyjnej de facto zasady dwuinstancyjności postępowania, nowe określenie kar jednostkowych i kary łącznej pozbawienia wolności. Gdyby wszystkie czyny przypisane oskarżonemu wchodziły w skład zbiegu realnego przewidzianego w art. 91 § 1 kk wówczas można byłoby wydać orzeczenie reformatoryjne, pozostawiając karę łączną, przy równoczesnym wyeliminowaniu kar jednostkowych za poszczególne przestępstwa, albowiem w dalszym ciągu pozostawałaby aktualna zgoda oskarżonego na wymierzenie takiej właśnie kary, jako scalającej karygodność wszystkich przestępstw. Możliwość taka pozostała jednakże jedynie w sferze rozważań teoretycznych, albowiem jeden z czynów zarzucanych oskarżonemu (VIII) nie spełnia przesłanki „podobnego sposobu popełnienia”, warunkującej możliwość przyjęcia konstrukcji ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk. W konsekwencji odżyła potrzeba określenia na nowo kary za ciąg przestępstw obejmujący czyny zarzucane w pkt I – VII i IX-XV i połączenia ją z karą wymierzoną za czyn z pkt VIII.

Kodeks karny z 1997 roku rozbija konstrukcje przestępstwa ciągłego tworząc instytucje czynu ciągłego (art. 12 kk) oraz ciągu przestępstw (art. 91 kk). Warunkiem uznania, że czyny wchodzi w skład ciągu przestępstw jest popełnienie przestępstw w podobny sposób, co związane jest z tożsamością kwalifikacji prawnej takich czynów. Czyn oznaczony numerem VIII warunku takiego nie spełnia. Dlatego właśnie na akceptację zasługiwał wniosek środka odwoławczego o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji. Oczywiście jest przy tym, że zastosowanie instytucji ciągu przestępstw jest obowiązkiem sądu, a tym samym naruszenie normy prawnej art. 91 § 1 kk jest obrazą przepisu prawa materialnego, co zasadnie podniesiono konstruując zarzut apelacji (art. 437 § 2 kpk w zw. z art. 438 pkt 1 kpk).

Podczas ponownego rozpoznania sprawy należy pamiętać, że przepis art. 91 kk umieszczony został w rozdziale dotyczącym wymiaru kary, co z kolei prowadzi do wniosku, że nie może on być składnikiem kwalifikacji prawnej.

Przestępstwa wchodzące w skład ciągu przestępstw pozostają w zbiegu realnym i nie ma w tym przypadku zastosowania kumulatywna kwalifikacja prawna, mająca zastosowanie w przypadku rzeczywistego zbiegu przepisów ustawy (tak m.in. wyrok SA w Białymstoku z 2 września 1999 roku, w sprawie II AKa 133/99 – OSA 2000/1/11 wyrok SA w Lublinie z dnia 14 listopada 2001 roku, w sprawie II AKa 226/02 – Prokuratura i Prawo 2004/2/11). Tym samym przepis art. 91 § 1 kk może być powoływany jedynie w podstawie prawnej wymiaru kary (tak m.in wyrok SA w Katowicach z 11 maja 2000 roku, w sprawie II Aka 92/00 – Prokuratura i Prawo 2000/11/20). Pogląd taki należy w pełni zaakceptować, albowiem instytucja ciągu przestępstw jest normatywną kategorią realnego zbiegu przestępstw (tytuł rozdziału IX KK). W konsekwencji, podstawą prawną skazania jest w każdym przypadku przepis prawa materialnego kwalifikujący czyn, w tym w jego postaci stadialnej. Skazuje się odrębnie za każde z przestępstw wchodzących w skład ciągu przestępstw, zaś karę wymierza się w oparciu o dyspozycję przepisu art. 91 § 1 kk. Z przepisu art. 91 § 2 kk wynika, że w wypadku realnego zbiegu ciągów przestępstw albo wystąpienia takiego ciągu i pojedynczego przestępstwa, które do tego ciągu nie należy, sąd - na podstawie kar orzeczonych za ciąg lub ciągi przestępstw albo za pojedyncze przestępstwo pozostające w zbiegu - orzeka karę łączną, stosując przepisy Rozdziału IX KK. Stąd wniosek, że podstawą prawną orzeczenia kary łącznej jest w takim przypadku nie przepis art. 85 kk, lecz przepis art. 91 § 2 kk. Niezależnie od powyższego stwierdzić należy, że drugą podstawą orzeczenia o karze łącznej jest przepis art. 86 kk (P. Kardas (w:) A. Zoll (red) Komentarz 1, s. 1033 oraz P. Kozłowska-Kalisz (w:) M. Mozgawa (red.), Komentarz, s. 193, odmiennie wyrok SA w Katowicach z 18 lipca 2002 r., II Aka 249/02, Prok. i Pr. 2003, z. 5, poz. 18).